

Byla C-145/04

Ispanijos Karalystė prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę

„Europos Parlamentas — Rinkimai — Teisė balsuoti — Gibraltare gyvenantys ir Sąjungos pilietybės neturintys Britanijos tautų sandraugos piliečiai“

Generalinio advokato A. Tizzano išvada, pateikta 2006 m. balandžio 6 d. . . . I-7920
2006 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas . . . I-7961

Sprendimo santrauka

*Parlamentas — Rinkimai — Teisė balsuoti ir būti kandidatu — Teisę turintys asmenys
(EB 17, 19, 189 ir 190 straipsniai)*

I-7917

Pagal dabar galiojančią Bendrijos teisę asmenų, turinčių teisę balsuoti ir būti kandidatais Europos Parlamento rinkimuose, nustatymas yra kiekvienos valstybės narės kompetencija laikantis Bendrijos teisės. EB 189, 190, 17 ir 19 straipsniai nedraudžia valstybėms narėms suteikti šią teisę balsuoti ir būti kandidatais nustatytiems kitiems su jomis glaudų ryši turintiems asmenims, kurie nėra jų piliečiai arba jų teritorijoje gyvenantys Sąjungos piliečiai.

Iš tiesų nei EB 189 ir 190 straipsniai, nei aktas dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise aiškiai ir tiksliai nenurodo, kas turi teisę balsuoti ir būti kandidatu į Europos Parlamentą. Kalbant apie EB 17 ir 19 straipsnius, susijusius su Sąjungos pilietybe, tik pastarojo 2 dalyje specialiai aptarta teisė balsuoti Europos Parlamento rinkimuose. Taigi šis straipsnis tik numato, jog naudojimuisi šia teise taikomas nediskriminacijos dėl pilietybės principas.

Be to, dėl galimo ryšio tarp Sąjungos pilietybės ir teisės balsuoti ir būti kandidatu, dėl kurio būtų privaloma visada šią teisę suteikti tik Sąjungos piliečiams, buvimo, remiantis su Europos Parlamentu susijusiais EB 189 ir 190 straipsniais, kurie nurodo, kad jį sudaro valstybių narių tautų atstovai, šiuo atžvilgiu negalima daryti jokios aiškios išvados. Iš tiesų, neapibrėžtas žodis „tautos“, atsižvelgiant į valstybes nares ir Sąjungos kalbas, gali turėti skirtingas reikšmes. Vadovaujantis Sutarties nuostatomis dėl Sąjungos

pilietybės, negalima išvesti principo, kad visos kitos Sutarties nuostatos skirtos tik Sąjungos piliečiams, iš ko išplauktų, jog EB 189 ir 190 straipsniai taikomi tik šiems piliečiams. Iš tiesų nors EB 17 straipsnio 2 dalis numato, kad Sąjungos piliečiai naudojami šioje Sutartyje numatytais teisėmis ir jiems taikomos joje numatytos pareigos, Sutartis pripažįsta teises, nesusijusias su Sąjungos piliečio ir net su valstybės narės piliečio statusu. Nors EB 19 straipsnio 2 dalis reiškia, kad valstybės narės piliečiai turi teisę balsuoti ir būti kandidatais savo valstybėje, ir įpareigoja valstybes nares šias teises pripažinti jų teritorijoje gyvenantiems Sąjungos piliečiams, iš jos negalima daryti išvados, kad valstybei narei sudaromos kliūtys suteikti teisę balsuoti ir būti kandidatais nustatytiems su ja glaudžiais ryšiais susijusiems asmenims, kurie vis dėlto neturi šios valstybės arba kitos valstybės narės piliečio statuso.

Be to, kadangi EB 190 straipsnio 2 dalis nustato kiekvienoje valstybėje narėje išrinktų atstovų skaičių ir kadangi pagal dabar galiojančią Bendrijos teisę Europos Parlamento rinkimai organizuojami kiekvienoje valstybėje narėje šioje valstybėje renkamiems atstovams, vienos valstybės narės teisės balsuoti šiuose rinkimuose suteikimas kitiems asmenims, kurie nėra jos piliečiai arba

jos teritorijoje gyvenantys Sąjungos piliečiai, daro poveikį pasirenkant tik šioje valstybėje renkamus atstovus ir nedaro įtakos nei pasirenkant kitose valstybėse narėse išrinktus atstovus, nei jų skaičiui.

gyvenantys Britanijos tautų sandraugos piliečiai, kurie neturi Bendrijos piliečio statuso, turi teisę balsuoti ir būti kandidatais Europos Parlamento rinkimuose, Jungtinė Karalystė nepažeidė EB 189, 190, 17 ir 19 straipsnių.

Iš to matyti, kad priėmusi įstatymą, kuris dėl Gibraltaro numato, jog šioje teritorijoje

(žr. 65, 66, 70–73, 76–78, 80 punktus)